

162

Γ Α Κ, Κώδιξ Μυκόνου 138, φ. 21

1728 Μαΐου 30

Προίκα ἀδελφοῦ. Ἐπιστροφὴ μετὰ τὴν λύση τοῦ γάμου

1728 Μαΐω - 30 - Μύκονον:—

^{/2} Ἐπειδὴ καὶ ἡ κυρὰ καλογρη(ᾶ) Σωφρονία τὸν καιρὸν ὅπ(ου) ἐπανδρέ-
βουταν ὁ ^{/3} ἀδελφός της ὁ Μᾶρκος, καθὼς φαίνεται τὸ προκοσύμφωνό του, γραμ-
μένο ^{/4} 1687 — Ὀκτωβρί(ου) -20 νὰ τοῦ ἤδωσεν, τὸ ἑμισὶ ἀμπέλι τὴν πάρτην ^{/5} της
εἰς τιποθεσίαν λεγομένη Μαοῦ, περὶ ἀποθανόντας της ἀκόμη τοῦ ἑ^{/6}δωσεν εἰς τὸν
ὅμοιον καιρὸν ἓνα κλεῖσμα εἰς τὴν Λιβαδ|ε|ρὴ νὰ τὸ τρώγῃ ὁ ὅμοι^{/7}ος Μᾶρκος καὶ
ὁπότα καιρὸν ἤθελεν ἡ ἄνω(θεν) καλογρη|ᾶ| τως ρεφ|ου|δάρῃ τὸ ^{/8} ἄνω(θεν) ἀμπέ-
λι νὰ εἶναι λίμπερο τὸ αὐτὸ κλεῖσμα τῆς Λιβαδε^{/9}ρῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὅμοι(ας)
καλογρη(ᾶς) καὶ με τοῦτο ὁ αὐτὸς ^{/10} Μᾶρκος, ἔ(ως) ὅπου εἶχεν τὴν ζωὴν ἐδού-
λεβεν τὸ αὐτὸ ἀμπέλι ἀνεξό^{/11}δως καὶ τῆς ἔδωκεν ὅλην τὴν νιντράδα ὅπ(ου) ἤθελεν
κάμει, χωρὶς ^{/12} νὰ κρατίζῃ κανένα μισθόν, καθ(ὼς) καὶ ἡ συμβί|α| του κυρὰ Για-
κουμί^{/13}να ὡμολόγησεν ἔμπροσθέν μας. Ὅθεν, μετὰ τὸν θάνα|α|τον τ(οῦ) ἄνω(θεν)
^{/14} Μάρκου περάσοντας χρόνοι ἱκανοὶ ἤλθον εἰς διαφορὰν μετὰ τὴν ^{/15} ἄνω(θεν) Για-
κουμίνα, νύμφην τῆς αὐτῆς καλογρε(ᾶς), λέγοντας π(ὼς) ἔχει νὰ λάβῃ ^{/16} ἡ αὐτὴ
Γιακουμίνα ἀπὸ τοῦ λόγ(ου) της 45 γρόσι|α| π(οῦ) τὴν ἐδάνεισεν, πρε^{/17}τεντέρον-
τας π(ὼς) τὸ ἄνω(θεν) αὐτὸ κλεῖσμα εἶναι ἐδικόν της διὰ τὰ αὐτὰ ^{/18} σαράντα
πέντε γρόσι|α|. Ὅμως μὴν κάνοντας καλὰ ἀν|α|μεσόν ^{/19} τως ἤλθασιν καὶ τὰ δύο
μέρη ἔμπροσθέν μας, παρὸν καὶ τῶν ^{/20} τιμιωτάτων κληρικῶν, οἱ ὅποιοι ἐμίλησαν,
τόσον τὸ ἓνα μέρος ^{/21} ὥσάν καὶ τὸ ἄλλο, πᾶσαν τως δικαίωμα καὶ ἐρεβνῶντας καὶ
τῶν δύο μέ^{/22}ρίδων τὲς διαφορὰς καταλεπτῶς, ἐγνωρίσαμεν ἐν φόβῳ Θεοῦ ^{/23} πῶς
δὲν ἔχει ἡ αὐτὴ Γιακουμίν(α) νὰ λάβῃ νομίμ(ως) ἀπὸ τὴν καλογρη(ᾶ) ^{/24} πάρεξ
δέκα ὀκτὼ γρόσι(α), διὰ δὲ τὸ ρέστος ἔ(ως) τὸν ἀριθμὸν τῶν ^{/25} 45 (γροσίων)
μέρος ἐφανερώσεν ἔμπροσθέν μ(ας) πῶς δὲν εἶχεν νὰ δώσῃ καὶ ^{/26} διὰ τὰ ἄλλα,
ἔλαβον φρικτὸν ἐπιτίμιον π(ὼς) δὲν τῆς τὰ ἔδωκεν ^{/27} καὶ διὰ τὰ δέκα ὀκτὼ γρό-
σι(α) ὅπ(ου) νομίμως εἶχεν ἡ Γιακουμίνα νὰ ^{/28} λάβῃ, ἐπρετεντέριζεν καὶ ἡ καλο-
γρη(ᾶ) τριῶν χρόνων νιντράδα ^{/29} τ(οῦ) αὐτοῦ ἀμπελι(οῦ) π(οῦ) τῶς τὸ ἄφησεν
εἰς τὸν καιρὸν ὅπ(ου) ἐπῆγεν εἰς τὸ ἅγιον ^{/30} Τάφον, καὶ λογαριάζοντας πῶς τὸ
ἀμπέλι ἔδωκεν τὸν κάθε ^{/31} χρόνον νιντράδα τέσσερις βαρέλες κρ|α|σι ἁδόλον, κα-
θ(ὼς) καὶ ἡ ὁ^{/32}μοια Γιακουμίνα ὡμολόγησέν τως, γίνεται εἰς τοὺς τρεῖς χρόνους
δώδεκα ^{/33} βαρέλες κρασί π(ὼς) εἶναι ἀπάνω εἰς τὴν Γιακουμίνα εὐγαλ(αν)· ^{/34} καὶ
τὸν καιρὸν ἐκεῖνον σήμερον 27 χρόνοι. Τὸ κρασί εἶχεν κατὰ ^{/35} τιμήν, ὅμ(ως) ἡμεῖς
τὸ ἐλογαργιάσαμεν ἀπὸ 1 1/2 (ριάλια) τὴν βα^{/36}ρέλα, ὥστε ὅπ(ου) καὶ τὰ δέκα

ὀκτώ γρόσι(α), ὅπου ἐζήταν ἦτον καὶ /³⁷ αὐτὰ πληρωμένα ἀπὸ τὴν ἰντράδα τοῦ ἀμπελι(οῦ), καθὼς /³⁸ ἄνωθ(εν) λέμε. Λοιπὸν ἀποφασίζομεν ὅτι πῶς ἡ Γιακουμίν(α) δὲν ἔ/³⁹ χει νὰ λάβῃ εἰς αὐτὰ τὰ χρέητα ἀπὸ τὴν καλουγρη(ά) τίποτας /⁴⁰ οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον. Καὶ ἡ καλουγρη(ά), ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν σήμερον ἔ/⁴¹ ρεφ|ου|δάρησεν ἔμπροσθέν μας τὸ ἀμπέλι, καθὼς τὸ προκο/⁴² σύμφωνο τοῦ ἀδελφ(οῦ) τῆς διαλαμβάνει. "Οθεν, κατ(ά) τὴν ἀπόφ(α)σιν /⁴³ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος καὶ τιμίων κληρικῶν τὸ αὐτὸ κλεῖσ/⁴⁴ μα τῆς Λιβαδερῆς ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν /⁴⁵ καὶ δεσποτείαν τῆς ἄνω(θεν) καλουγρη(ᾶς) Σωφρονί(ας) νὰ τὸ κάμῃ καὶ νὰ τὸ πράξῃ /⁴⁶ ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶγμα καὶ κτῆμα προικόν τῆς καὶ ἰδικόν /⁴⁷ τῆς καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐγεγόνει τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένο ὑπὸ χειρ(ός) μ(ου) /⁴⁸ καὶ τυπωμένο μὲ τὴν βούλλα μου, ὑπογράφοντάς το καὶ οἱ συνεβρεθοῦντες /⁴⁹ κληρικοὶ καὶ τὰ ἐξῆς :—

/⁵⁰ + ὁ Σίφνου Μακάριος βεβαιοῖ—

/⁵¹ = Κωσταντῖν(ος) ἱερεὺς καὶ οἰκονόμ(ος)

/⁵² — ὁ σακελλάριος Μυκόν(ου) Ἀνθιμ(ος)

/⁵³ — ὁ σκευοφύλαξ Δοσίθεος —

/⁵⁴ — Ἀθανάσι(ος) Σκορδίλης: —

/⁵⁵ — ὁ καθηγούμεν(ος) Γερμαν(ός). —

163

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1728 Ἰουνίου 17

Διεκδίκηση γονικοῦ

1728 Ἰουνίου 17 Μύκον(ος)

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι αὐθέντες ἐπιτρόποι καὶ κριτᾶδες /³ τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενο/⁴ μένης ἀνάμεσα στὸ Ἐλενάκι τοῦ Καῖρη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ὁ Μι/⁵ χάλης Πετρῆς καὶ ἡ θεία του ἡ κερά Φραζέσκα. Ἀφορμὴ διὰ ἕνα/⁶ κατώγι ὅπου ἡ πο(τέ) Μαρία τοῦ παπᾶ - Βασίλη Μπόννη ἄφησεν τοῦ /⁷ ἄνω(θεν) Ἐλενακιοῦ καθὼς φαίνεται στὴν διαθήκην τῆς, γραμμένη στοὺς 1727 /⁸ Δικεμβρίου 18, μὴ ὑπόσχεσιν νὰ δώσῃ τῶν ἁγίων ἱερέων ριάλια /⁹ εἴκοσι πέντε ν(ούμερο) ρ(ιάλια) 25 καὶ νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς, τὸ ὁποῖο κατώγι /¹⁰ μὲ τὸ νὰ τὸ ἔδωσεν ὁ πο(τέ) Λινάρδ(ος) Πετρῆς τῆς ἄνω(θεν) Μαρίας τῆς /¹¹ γυναικός του διὰ πουργία ὅπου τῆς ἐχάλασεν, καθὼς ἡ αὐτὴ διαθήκη δια/¹² λαμβάνει τὴν σήμερον τὸ γυρέβει ὁ αὐτὸς Μιχάλης καὶ ἡ ἄνω(θεν) κερά /¹³ Φραζέσκα νὰ τὸ πάρουν ὡς πρᾶγμα γονικόν (τ(ως) διὰ τὸ ὁποῖο μὴν κάνοντα(ας) /¹⁴